

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4To/8/2026                     |
| Identifikačné číslo spisu: | 9520100085                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 01.09.2026                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Dušan Szabó              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2026:9520100085.8 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabóa a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci obžalovaných M. S. a V. W., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, o odvolaniach prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných M. S. a V. W. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 29. mája 2026, sp. zn. BB - 4 T 12/2020, na verejnom zasadnutí konanom 1. septembra 2026 v Bratislave, takto

### rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II/ Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaným

M. S., nar. XX. Z. XXXX v S., trvale bytom Z., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica a

V. W., nar. XX. O. XXXX v H., trvale bytom H., X. H. A. XXXX/X, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

za pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, zo spáchania ktorého boli právoplatne uznaní vinnými rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 22. apríla 2022, sp. zn. BB - 4 T 12/2020 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022, na skutkovom základe tam uvedenom, podľa § 166 Trestného poriadku

ukladá:

Obžalovanému M. S. podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 (ďalej len „Trestný zákon“) trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Obžalovanému V. W. podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona a § 41 ods. 3 Trestného zákona spoločný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 a § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona obžalovanému ukladá trest prepadnutia nasledovných vecí:

A) vecí, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke v byte č. 10 v H., na ulici A. G. č. XX, u V. W. zo dňa 13.06.2017

- 5 hliníkových vrecúšok s obsahom priehľadných guľôčok s hmotnosťou 2102 mg, ktoré obsahujú polyakrylát sodný (4 ks vrecúšok, 1 ks spotrebované),
- 2 ks plastovo hliníkové vrecká s obsahom MSM,
- 2 ks plastovo hliníkové vrecká s obsahom MSM,
- poskladaný fragment papiera so stopami metamfetamínu,
- filcová podložka z trezora,
- zelená zabalená injekčná striekačka,
- očadená sklenená fajka s prítomnosťou metamfetamínu,
- plechovka s acetónom,
- injekčná striekačka s prítomnosťou stôp metamfetamínu,
- papierová škatuľka s označením plastových vreciek bez prítomnosti omamných a psychotropných látok a semená bez morfológických znakov konope, 1 ampulka expertízou spotrebovaná,
- papierová škatuľka s nápisom Sustanon s prítomnosťou testosterónu propionátu,
- papierová škatuľka s textom Danabol s obsahom tabliet s prítomnosťou metándienónu,
- plastové vrecká na povrchu s prítomnosťou stôp metamfetamínu,
- digitálna váha - na povrchu zistená prítomnosť stôp metamfetamínu,
- plastová odmerka - zaistená prítomnosť stôp metamfetamínu,

B) vecí, ktoré boli zaistené pri prehliadke OMV VW Golf, evidenčné číslo C zo dňa 13.06.2017

- znečistená očadená sklenená fajka s prítomnosťou stôp metamfetamínu,

C) vecí, ktoré boli zaistené pri prehliadke garáže v Trnave, na parcele č. 8646/20, LV XXXX zo dňa 13.06.2017

- plechové kryty bez lúč a bez žiarovky,

D) vecí, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke v byte č. 7 v H., H. A. XXXX/X u V. W. zo dňa 11.04.2018

- 22 ks injekčných striekačiek (2ml), 69 ks (ml), 49 ks injekčné ihly,
- čierna plastová nádoba s kryštalickým materiálom - metylsulfonylmetánom,
- plastová nádoba s obsahom roztoku metylsulfonylmetánu,
- mobilný telefón zn. NOKIA,
- notebook zn. ASUS,
- mobilný telefón IPHONE,
- pánske nohavice - prítomnosť metamfetamínu,

E) vecí, ktoré boli zaistené pri prehliadke OMV Škoda Fabia, evidenčné číslo H

- mobilný telefón NOKIA,

F) vecí, ktoré boli zaistené pri prehliadke garáže v H., na parcele č. 6274, LV XXXX zo dňa 11.04.2018

- plastová bandaska s obsahom acetónu,
- plastová bandaska s obsahom etanolu,
- plastová nádoba s obsahom metylsulfonylmetánu,

G) vecí, ktoré boli zaistené pri prehliadke garáže v Trnave, na parcele č. 6285, LV XXXX zo dňa 11.04.2018

- vodná fajka - zistená prítomnosť THC,
- vodná fajka - zistená prítomnosť THC,
- digitálna váha - prítomnosť stôp THC,

H) vecí, ktoré boli zaistené pri obhliadke miesta činu zo dňa 11.04.2018

- injekčné striekačky.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

III/ Odvolania obžalovaných M. S. a V. W. zameiata.

### **Odôvodnenie**

1. Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 29. mája 2026, sp. zn. BB - 4 T 12/2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) pri nedotknutých výrokoch o vine obžalovaných M. S. a V. W. v rozsudku súdu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 22. apríla 2022, sp. zn. BB - 4 T 12/2020 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022 postupom podľa § 166 Trestného poriadku obžalovanému M. S. podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ďalej podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý bol tomuto obžalovanému uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 15. júna 2022, sp. zn. 8 T 10/2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

2. Súd prvého stupňa ďalej napadnutým rozsudkom podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 s použitím § 41 ods. 3 Trestného zákona obžalovanému V. W. uložil spoločný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ďalej podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine, ako aj výrok o treste odňatia slobody a výrok o treste prepadnutia vecí z rozsudku Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34 T 74/2018, ďalej mu podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 2 Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí vymenovaných v napadnutom rozsudku a podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa poukázal na výroky o vine a treste z rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 22. apríla 2022, sp. zn. BB - 4 T 12/2020 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022, ako aj na uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 25. septembra 2025, sp. zn. 15 Nt 2/2024, ktorým bola podľa § 394 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného

poriadku povolená obnova konania v prospech obžalovaných M. S. a V. W. vo výrokoch o trestoch, ktoré im boli uložené rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 22. apríla 2022, sp. zn. BB - 4 T 12/2020 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022, a ktorým boli naposledy označené rozhodnutia podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku zrušené vo výrokoch o trestoch a vo výrokoch o ochrannom dohľade vo vzťahu k obom menovaným obžalovaným.

4. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že s prihliadnutím na novelu Trestného zákona účinnú od 6. augusta 2024 a s prihliadnutím na právoplatné výroky o vine obžalovaných, je ich konanie možné právne kvalifikovať ako pokračovací obzvlášť závažný zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 5 písm. d) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, keďže táto právna úprava je pre obžalovaných priaznivejšia vzhľadom na zmenu dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody z 20 (dvadsať) na 10 (desať) rokov.

5. Vo vzťahu k uloženým trestom odňatia slobody, súd prvého stupňa poukázal na účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a vo vzťahu k ich výmerám na § 34 ods. 4 Trestného zákona a ďalej uviedol, že útoky oboch obžalovaných smerovali proti dôležitému zákonom chránenému záujmu spoločnosti na ochrane pred nelegálnym obchodom s omamnými a psychotropnými látkami a pred ich užívaním. Do úvahy tiež vzal, že obaja obžalovaní mali drogovú trestnú činnosť páchať po dlhší čas, minimálne od roku 2015 do ich zadržania v roku 2018, resp. 2019.

6. Súd prvého stupňa predostrel svoje úvahy o možnosti nápravy obžalovaných poukazujúc na správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica na oboch obžalovaných, poukázal na odsúdenia obžalovaných podľa obsahu odpisov registra trestov a vzhľadom na povahu, rozsah a spôsob spáchania skutkov dospel k záveru, že prognóza ich nápravy a prevýchovy nie je priaznivá, pričom u žiadneho z obžalovaných nezistil ani poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti, na ktoré by mal pri ukladaní trestu podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadať. Zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu jednotlivo a aj v súhrne, súd prvého stupňa dospel k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk budú tresty odňatia slobody vymierané pri dolnej hranici novelizovanej zákonnej trestnej sadzby, ktoré obžalovaným uložil napadnutým rozsudkom, zohľadňujúc povahu, rozsah, spôsob a dĺžku spáchania obzvlášť závažného zločinu a prihliadajúc na množstvo vyrobenej a zobchodovanej psychotropnej látky.

7. Obžalovanému M. S. súd prvého stupňa uložil súhrnný trest odňatia slobody, keďže mu ukladal trest za trestný čin spáchaný skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za jeho iný trestný čin, konkrétne rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 15. júna 2022, sp. zn. 8 T 10/2021 a s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol tomuto obžalovanému uložený označeným rozsudkom a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

8. Obžalovanému V. W. súd prvého stupňa podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona uložil spoločný trest odňatia slobody, pretože ho odsudzoval za ďalší čiastkový útok obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie alebo obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, ktorý tvorí súčasť tohto pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu, za ktorého iný čiastkový útok bol Okresným súdom Trnava vyhlásený odsudzujúci rozsudok z 27. novembra 2018, sp. zn. 34 T 74/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. decembra 2018. Vzhľadom na uvedené preto súd prvého stupňa podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a výrok o treste z označeného rozsudku Okresného súdu Trnava (pozn. výrok o treste odňatia slobody a výrok o treste prepadnutia majetku) a zrušený výrok o vine z predmetného rozsudku Okresného súdu Trnava zapracoval do skutkovej vety v bode 2/ pôvodného rozsudku, do časti konania obžalovaných z roku 2017. Súd prvého stupňa zároveň tomuto obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí, ktorý mu bol uložený označeným rozsudkom Okresného súdu Trnava, a to s

poukazom na § 41 ods. 3 a § 42 ods. 2 Trestného zákona.

9. Súd prvého stupňa oboch obžalovaných podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil na výkon uložených trestov odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, pretože zastával názor, že v takomto ústave bude ich náprava lepšie zaručená a zároveň tak rozhodol z dôvodu, že obaja obžalovaní vykonávajú pôvodné tresty odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody v strednom stupni strázenia.

10. Obom obžalovaným tiež uložil ochranný dohľad, a to vzhľadom na to, že obaja spáchali obzvlášť závažný zločin a tiež s prihliadnutím na ich doterajší spôsob života, prostredie, v ktorom žili a na povahu spáchanej trestnej činnosti a tiež s ohľadom na to, že obaja obžalovaní boli pred spáchaním činu odsúdení za drogové trestné činy na nepodmienečné tresty odňatia slobody, z ktorých si nevzali ponaučenie. Obžalovanému V. W. súd prvého stupňa ukladal ochranný dohľad na 2 (dva) roky aj s odôvodnením, že tento obžalovaný bol v minulosti najmenej dvakrát odsúdený za takýto trestný čin a napadnutým rozsudkom mu bol opätovne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

11. Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa obžalovaní a prokurátor k možnosti podania odvolania nevyjadrili. Prokurátor následne 1. júna 2026 podal odvolanie v neprospech obžalovaných proti výroku o treste z dôvodu, že tresty uložené obžalovaným považuje za mierne a svoje odvolanie odôvodnil ďalším podaním zo 16. júna 2026. Odvolanie proti napadnutému rozsudku podali prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca aj obžalovaní (pozn. podané na poštovú prepravu a adresované súdu prvého stupňa 12. júna 2026) a následne ho odôvodnili ďalším podaním ich obhajcu doručeným súdu prvého stupňa 24. júna 2026.

12. Prokurátor v odvolaní zdôraznil, že odvolanie podal výlučne z dôvodu uloženia nízkych trestov obom obžalovaným s tým, že zvyšné časti výroku o treste považuje za správne uložené. Prokurátor poukázal na opakovanú špeciálnu recidívu oboch obžalovaných, ako aj na množstvo omamných látok a dĺžku páchania trestnej činnosti a vyslovil názor, že na oboch obžalovaných je potrebné vzhľadom na individuálnu prevenciu trestu, ako aj s ohľadom na generálnu prevenciu pôsobiť prísnejšími trestami odňatia slobody, než aké im boli napadnutým rozsudkom uložené, a to v rozpätí medzi 14-15 rokov. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

13. Obžalovaní naopak v odvolaní zastávali názor, že na dosiahnutie účelu trestu je pri preukázanej vine postačujúci trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Poukázali tiež na rozhodovaciu činnosť, podľa ktorej môže dĺžka konania s prihliadnutím na ďalšie faktory, akými sú obtiažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu odôvodniť uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom. Obžalovaní preto navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám a uložil im trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

14. Spis súdu prvého stupňa bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaniach obžalovaných a prokurátora 2. júla 2026.

15. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že odvolania proti napadnutému rozsudku boli podané oprávnenými osobami [§ 307 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku] a zároveň v lehote na podanie odvolania (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku), pričom nezistil dôvod na zamietnutie podaných odvolaní podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a ani dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov uvedených v § 316 ods. 3 Trestného poriadku.

16. Odvolací súd zároveň zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné a dôvodné je len odvolanie prokurátora.

17. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

18. Odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovaným pochybil vo viacerých smeroch.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému M. S. nebolo možné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona. Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

20. Obžalovaný M. S. bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 15. júna 2022, sp. zn. 8 T 10/2021, ktorý vo vzťahu k jeho osobe nadobudol právoplatnosť 15. júna 2022, uznaný vinným zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona (pozn. v bode 1/ za skutok, ktorý mal spáchať „v presne nezistenom čase najmenej od roku 2004 až do dňa 12. februára 2011“) a tiež zo spáchania obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona (pozn. v bode 12/ za skutok, ktorý mal spáchať „na konci mesiaca november 2009“) a týmto rozsudkom Špecializovaný trestný súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože pokladal trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol tomuto obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 16. mája 2012, sp. zn. 3 T 184/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 23. augusta 2012, sp. zn. 6 To 95/2012 za dostatočný.

21. Z rozsudku Okresného súdu Galanta zo 16. mája 2012, sp. zn. 3 T 184/2011 pritom vyplýva, že ním bol obžalovaný M. S. uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona za skutok, ktorý mal spáchať v období, ktoré je vymedzené nasledovne: „od presne nezistenej doby si na nezistenom mieste zabezpečil a do 15. februára 2011 do 09.05 hod....“.

22. Z časových súvislostí vyplývajúcich z rozhodnutí označených v bodoch 20 a 21 tohto rozsudku vyplýva, že skutky, zo spáchania ktorých bol obžalovaný M. S. uznaný vinným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 15. júna 2022, sp. zn. 8 T 10/2021, sú v súbehu so skutkom, zo spáchania ktorého bol tento obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 16. mája 2012, sp. zn. 3 T 184/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 23. augusta 2012, sp. zn. 6 To 95/2012. Práve z tohto dôvodu v trestnej veci obvineného prejednávanej pred súdom prvého stupňa pod sp. zn. 8 T 10/2021 prichádzalo do úvahy ukladať súhrnný trest, od uloženia ktorého obvinenému M. S. súd prvého stupňa podľa § 44 Trestného zákona napokon upustil.

23. Uvedené (t. j. konštatovanie súbehu) už ale neplatí o skutku, zo spáchania ktorého bol obžalovaný M. S. uznaný vinným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 22. apríla 2022, sp. zn. BB - 4 T 12/2020 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022. Zo skutkovej vety rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022 totiž vyplýva, že obžalovaný M. S. mal spáchať pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona v období rokov 2015, 2016, 2017 a 2018, teda vo vzťahu k jeho odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 16. mája 2012, sp. zn. 3 T 184/2011 ide o recidívu, čo je napokon vyjadrené aj v skutkovej vete rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022 slovami „...tento

skutok spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 16.05.2012 č.k. 3T/184/2011-590, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 23.08.2012 sp. zn. 6To/95/2012, právoplatne odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere štyri roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia". Obžalovanému M. S. mal byť preto správne ukladaný samostatný trest.

24. Hoci uvedenú chybu ani obžalovaný M. S. a ani prokurátor vo svojich odvolaniach nevytýkali, najvyšší súd na ňu podľa druhej vety § 317 ods. 1 Trestného poriadku prihliadal, pretože by odôvodňovala podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia) pre nesprávne použitie § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu. Nesprávne ukladanie súhrnného trestu obžalovanému M. S. bolo preto dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku (pozn. ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona).

25. Súd prvého stupňa tiež pochybil v tom, že v napadnutom rozsudku v časti týkajúcej sa obžalovaného V. W. uviedol nasledovný výrok: „Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona z právoplatného rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 34T/74/2018-1494 vyhláseného na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2018 zrušuje výrok o vine odsúdeného V. W. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a v nadväznosti na výrok o vine aj výrok o treste odňatia slobody vo výmere sedem rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a výrok o treste prepadnutia veci."

26. Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona Ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

27. Súd prvého stupňa síce uznesením z 25. septembra 2025, sp. zn. 15 Nt 2/2024 (ďalej aj ako „uznesenie o povolení obnovy konania") pri povolení obnovy konania obžalovanému V. W. zrušil svoj rozsudok z 22. apríla 2022, sp. zn. BB - 4 T 12/2020 spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022 aj v časti výroku o treste, pričom výrok citovaný v bode 25 tohto rozsudku je formálne uvedený v časti výroku o treste, ktorý bol tomuto obžalovanému uložený citovaným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, avšak svoj pôvod má vo výroku o vine, t. j. uznesení o povolení obnovy konania nemohol byť zrušený. V opačnom prípade by „obživo!" rozsudok Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34T 74/2018 v jeho výroku o vine, ako aj výroku o treste, čo by malo ten následok, že by obžalovaný V. W. musel pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol rozsudkom Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34T 74/2018 uložený a zároveň by nemohol byť vzatý do väzby, do ktorej ho súd prvého stupňa vzal ďalším uznesením z 25. septembra 2025, sp. zn. 15 Nt 2/2024. Inak povedané, výrok o zrušení výroku o treste, ako aj výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34T 74/2018 ostal uznesením o povolení obnovy konania nedotknutý, a preto ho súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku pri ukladaní trestu obžalovanému V. W. nemal opakovať.

28. Závery uvedené v bode 27 tohto rozsudku majú svoju oporu v ustanovení § 41 ods. 3 Trestného zákona, z ktorého vyplýva, že pokiaľ súd ukladá obžalovanému spoločný trest, je časová postupnosť pri ukladaní jednotlivých výrokov taká, že najskôr súd zruší výrok o vine a výrok o treste zo skoršieho rozsudku a až následne rozhodne o vine za celý pokračovací trestný čin. Keďže uznesením o povolení obnovy konania nebol zrušený výrok o vine obžalovaného V. W. v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022, nemohol byť zrušený ani výrok v predmetnom rozsudku o zrušení výroku o vine a treste z rozsudku Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34T 74/2018.

29. Na tomto mieste odvolací súd ďalej uvádza, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022 (pozn. a pred ním aj súd prvého stupňa v jeho zrušenom rozsudku z 22. apríla 2022, sp. zn. BB - 4 T 12/2020) prevzal skutok z rozsudku Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34T 74/2018 do skutkovej vety svojho rozsudku, pričom obžalovaného V. W. uznal vinným zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, ktorý výrok o vine tohto obžalovaného, ako už bolo uvedené, nebol uznesením o povolení obnovy konania zrušený, čoho si súd prvého stupňa bol vedomý, keď v napadnutom rozsudku poukázal na § 166 Trestného poriadku formuláciou „pri nedotknutých výrokoch o vine“.

30. Najvyšší súd v nadväznosti na argumentáciu týkajúcu sa aplikácie ustanovenia § 41 ods. 3 Trestného poriadku uvádza, že toto pochybenie súdu prvého stupňa by samé osebe dôvod na zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa nezakladalo, najvyšší súd však toto pochybenie napravil, keďže rozsudok súdu prvého stupňa zrušil z iných dôvodov.

31. Najvyšší súd sa tiež stotožňuje s názorom prokurátora prezentovaným v jeho odvolaní v tom, že tresty, ktoré súd prvého stupňa uložil obom obžalovaným, sú trestami neprimeranými, konkrétne neprimerane miernymi, čo zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku aj podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

32. Najvyšší súd rozsudkom z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022 obžalovanému V. W. uložil trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) rokov a 8 (osem) mesiacov a obžalovanému M. S. trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému V. W. uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 8 (osem) mesiacov a obžalovanému M. S. trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov. V prípade oboch obžalovaných tak súd prvého stupňa zmiernil uložené tresty odňatia slobody o 9 (deväť) rokov.

33. Na jednej strane najvyšší súd konštatuje, že súd prvého stupňa podrobne odôvodnil, aké skutočnosti zohľadňoval pri ukladaní trestov odňatia slobody obom obžalovaným a v tomto smere mu nie je čo vytknúť. Všetky skutočnosti, ktoré pri ukladaní trestov odňatia slobody súd prvého stupňa zohľadňoval, by rovnako zohľadňoval aj najvyšší súd. Čo však súd prvého stupňa nevysvetlil je to, prečo obom obžalovaným tak radikálne znížil výmeru uloženého trestu odňatia slobody, pričom za také vysvetlenie nie je možné považovať len poukaz na zníženie dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody z 20 (dvadsať) na 10 (desať) rokov.

34. Najvyšší súd vo svojom rozsudku z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022 vo vzťahu k uloženým trestom odňatia slobody uviedol len toľko, že tieto považoval za zákonné a správne, a to tak vo vzťahu k ich výške, ako aj vo vzťahu k zaradeniu obžalovaných na ich výkon do ústavov na výkon trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o úvahy súdu prvého stupňa k pôvodne uloženým trestom odňatia slobody, tieto sú uvedené v jeho zrušenom rozsudku z 22. apríla 2022, sp. zn. BB - 4 T 12/2020, kde súd prvého stupňa uviedol, že mal na zreteli predovšetkým účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a pri určení konkrétnej výmery trestu odňatia slobody prihliadal na skutočnosti uvedené v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že útok obžalovaných smeroval voči dôležitému

zákonom chránenému záujmu, ktorým je záujem spoločnosti na ochrane pred nelegálnym obchodom s omamnými a psychotropnými látkami a pred ich užívaním, pričom konkrétny stupeň závažnosti spáchania trestnej činnosti obžalovanými vyjadruje aj to, že všetci obžalovaní spáchali obzvlášť závažný zločin. Ďalej vzal do úvahy, že obžalovaní páchali drogovú trestnú činnosť po dlhší čas, a to minimálne od roku 2015 až do ich zadržania v roku 2018, a to v priamom úmysle a následok ich trestnej činnosti spočíval vo výrobe metamfetamínu a jeho následnej distribúcie v Z. a v jej okolí. Súd prvého stupňa tiež uviedol, že napriek žalovanej trestnej činnosti v osobnostných skladbách obžalovaných neboli zistené výrazné agresívne známky, avšak vzhľadom na povahu, rozsah a spôsob spáchania skutkov, dospel k záveru, že prognóza nápravy a prevýchovy obžalovaných nie je priaznivá, a preto je na nich potrebné pôsobiť dlhotrvajúcimi trestami odňatia slobody. Súd prvého stupňa v prípade obžalovaných M. S. a V. W. nezistil žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti a napokon dospel k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk im uložil tresty odňatia slobody vo výmerách uvedených v bode 32 tohto rozsudku a poukázal aj na rozsah drogovej trestnej činnosti, ktorá bola u obžalovaného M. S. vo výške 474 tis. Eur a u obžalovaného V. W. vo výške 210 tis. Eur.

35. Obžalovaní M. S. a V. W. boli rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022 uznaní vinnými zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona (pozn. neoprávnene vyrobili, zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku a prekurzor, spáchali taký čin a boli už za taký čin odsúdení, uvedený čin spáchali závažnejším spôsobom konania po dlhší čas a organizovanou skupinou a čin spáchali vo veľkom rozsahu) a tresty odňatia slobody im boli ukladané podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého sa páchatelovi takéhoto trestného činu ukladal trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) až 25 (dvadsaťpäť) rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

36. Aplikujúc ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší, je možné konanie obžalovaných právne kvalifikovať podľa Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 ako obzvlášť závažný zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c), ods. 5 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona, podľa ktorého sa páchatelovi takéhoto trestného činu ukladá trest odňatia slobody vo výmere od 10 (desať) do 25 (dvadsaťpäť) rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

37. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku zopakoval, že napriek žalovanej trestnej činnosti v osobnostných skladbách obžalovaných nezistil výrazné agresívne známky a vzhľadom na povahu, rozsah a spôsob spáchania skutkov dospel k záveru, že prognóza nápravy a prevýchovy obžalovaných nie je priaznivá, a preto bude potrebné na nich pôsobiť v závislosti od novej trestnej sadzby dlhšie trvajúcimi trestami odňatia slobody, pretože až prísny trest s dlhším pobytom v ústave na výkon trestu odňatia slobody vytvorí účinné zábrany pred zopakovaním podobných deliktov a je predpoklad, že si z trestu vezmú dostatočné ponaučenie. Ku konkrétnej výmere trestov odňatia slobody súd prvého stupňa uviedol, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk im vymeral tresty odňatia slobody pri dolnej hranici novej trestnej sadzby a zároveň poukázal na povahu, rozsah, spôsob a dĺžku spáchania obzvlášť závažného drogového zločinu a prihliadal tiež na množstvo vyrobenej a zobchodovanej psychotropnej látky, ktoré u oboch obžalovaných výrazne presahovalo zákonom stanovenú hranicu mimoriadne veľkého množstva, ktoré je v prípade pervitínu 1.000 gramov.

38. K uvedenému prehľadu o rozhodovaní o trestoch pre obžalovaných najvyšší súd dodáva, že Trestný zákon v znení účinnom od 6. augusta 2024 znížil dolnú hranicu trestu odňatia slobody pri trestnom čine, ktorý spáchali obžalovaní z 20 (dvadsať) na 10 (desať) rokov, avšak toto zníženie dolnej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody sleduje ten cieľ, aby súdy mohli zohľadňovať všetky okolnosti

konkrétneho prípadu a ukladanie trest lepšie individualizovať. Obom obžalovaným bol napadnutým rozsudkom uložený trest odňatia slobody podľa § 173 ods. 5 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 z dôvodu naplnenia kvalifikačného znaku „v mimoriadne veľkom množstve“.

39. Za mimoriadne veľké množstvo sa podľa § 135d písm. e) Trestného zákona považuje množstvo omamnej látky alebo psychotropnej látky presahujúce päťtisíc násobok nepatrného množstva uvedeného v treťom stĺpci v prílohe č. 1 alebo v § 135 ods. 2, pričom podľa prílohy č. 1 Trestného zákona je nepatrným množstvom metamfetamínu, pervitínu množstvo 0,2 g, z čoho potom vyplýva, že v prípade metamfetamínu, pervitínu je za mimoriadne veľké množstvo považovaná hmotnosť 1.000 g, t. j. 1 kilogram. Zo skutkovej vety rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2022, sp. zn. 2 To 9/2022 vyplýva, že obaja obžalovaní mali len v roku 2017 vyrobiť 6 kilogramov metamfetamínu.

40. Pokiaľ teda páchatel' obzvlášť závažného zločinu naplní kvalifikačný znak „v mimoriadne veľkom množstve“, hrozí mu uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v minimálnej výmere 10 rokov. Ak teda mali obaja obžalovaní páchať trestnú činnosť závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas a organizovanou skupinou) a zároveň rozsah, v akom ho spáchali, niekoľkonásobne presahuje mimoriadne veľké množstvo, potom im pri nezistení žiadnej priťažujúcej a ani poľahčujúcej okolnosti, nemôže byť ukladanie trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

41. Zohľadňujúc preto všetky kritériá pre ukladanie trestu odňatia slobody, ako aj okolnosti spáchanej trestnej činnosti tak, ako ich zohľadňoval aj súd prvého stupňa najvyšší súd zastáva názor, že trestom naplňajúcim účel trestu vyjadreným v § 34 ods. 1 Trestného zákona je v prípade oboch obžalovaných trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

42. Obžalovanému V. W. odvolací súd tiež podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona a § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí, ktorý trest bol tomuto obžalovanému uložený už rozsudkom Okresného súdu Trnava z 27. novembra 2018, sp. zn. 34T 74/2018, pretože spoločný trest, ktorý súd ukladá podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom.

43. Čo sa týka zaradenia obžalovaných na výkon uloženého trestu odňatia slobody, súd prvého stupňa rozhodol správne, pokiaľ z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku oboch obžalovaných podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, preto pokiaľ ide o spôsob výkonu uložených trestov odňatia slobody aj najvyšší súd rozhodol rovnako.

44. Pokiaľ ide o ochranný dohľad, ktorý súd prvého stupňa uložil obom obžalovaným, najvyšší súd ho obžalovaným uložil opätovne, a to vo výmere, v akej ho obžalovaným uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom. Obžalovaní a ani prokurátor síce vo svojich odvolaniach uloženie ochranného dohľadu a ani jeho výmeru nenamietali, avšak najvyšší súd vo výroku I/ tohto rozsudku musel zrušiť aj výroky o ochrannom dohľade, pretože ich uloženie napadnutým rozsudkom malo pôvod vo výrokoch o treste, ktoré súd prvého stupňa obžalovaným uložil. Pokiaľ teda najvyšší súd týmto rozsudkom zrušil výroky o treste vo vzťahu k obom obžalovaným, výroky o uloženom ochrannom dohľade už samé osebe nemohli obstáť. Najvyšší súd preto z formálnych dôvodov ochranný dohľad obom obžalovaným uložil opätovne, a to vo výmere, v akej im bol uložený napadnutým rozsudkom.

45. Napokon najvyšší súd výrokom III/ tohto rozsudku odvolania obžalovaných M. S. a V. W. podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, pretože neboli dôvodné.

46. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.